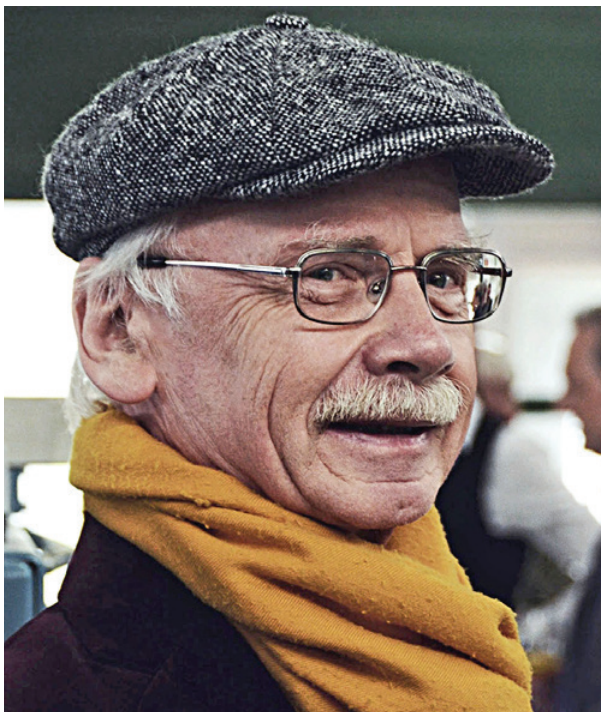

BRELLBITAR

– Eg sleppi ikki undan at hugsa um Hugo og Shakespeare. Vit eru øll menniskju við brekum og dygdum, kristin, jødar, muslimar og fólk uttan átrúna. Men náðin sum hugtak, finst hon í átrúnanum hjá ISIS og Khomeini ayatollah? Um ikki, hevur islam brúk fyri henni. Mær kemur til hugs, at hvørki í Queen's Theatre ella The Globe haldi eg meg hava sæð nakran muslim. Ganga hesi fólk ikki í teatur?

**Hanus Kamban í
ferðafrásøgn úr London:
"Rættuísí og miskunn"**

s. 4-5

– Bøndur úr Sandoyinni hava verið á kunningarferð, stuðlaðir av Vinnuframa, júst at fáa hugskot til, hvussu framleiðslan kann økjast og lønsemi á gørdunum samstundis fáast betri, og hava vitjað í Røros í Noregi og í Hetlandi.

– Tað er nú, tit skulu gera hetta, tí tað er nú, forbrúkarin spyr eftir hesum, vóru ráðini frá Kristin Bendixvold, stjóra í Røros-mat.

**Katrin Petersen í grein um grønar
vakstrarætlanir í Sandoyinni:
"Vit vilja hava mat,
sum ikki hevur ferðast"**

s. 8-10

– Meðan eg standi og hyggi at hesum sólblendu monnum, leita tankarnir aftur í tíðina, og felagsnevnanin gerst sterkari. Hesir agnluktandi uppløgstu pensiónistar vóru eftirkomarar av baskiskum fiskimonnum, sum í øldir fiskaðu tosk við skonnartum og dorium á Norðurhøvum og á Grand Bank. Bondini runnu saman, tá føroyingar fyri skjótt 150 árum síðani fóru at fiska sama tosk við slupp undir Íslandi, í Grønlandi og seinni á Flemish Kap, saltaðu hann og fluttu hann sum klippfisk, fyrst og fremst á spanska marknaðin.

**Helgi Jacobsen í
"Saltfiskahugleiðing úr einum
sponskum egningarskúri"**

s. 18-21

ODDAGREIN

Eftirsmakkur av longsli

Meginpartin av nullunum arbeiddi eg sum lærari í Studentaskúlanum í Eysturoy. Góð og gevandi ár. Hvørji jól høvdu vit jólafrókost, og hvønn jólafrókost fingi vit smyrjibreyð frá lokarari matstovu. Tað var einki galið við breyðunum, tey smakkaðu væl, og tað kom mær ongantíð til hugs, at vit kundu etið okkurt annað.

Men eini jól kom ein mentaður filmsmaður sum vikarur á skúlan, og tá komu aðrir bollar í jólafrókostin. Birgir Enni varð bilagdur at gera matin, og lutan gjørdist øðrvísi enn allar aðrar lötur. Næstu jól var vikarurin farin, og so vóru aftur smyrjibreyð á skránni. Síðan havi eg ongantíð kunna etið smyrjibreyð uttan at fáa ein eftirsmakk av longsli eftir fiskasuppu.

Men eg vil heldur liva við eftirsmakkinum restina av lívinum enn ongantíð at hava upplivað tann serliga jólafrókostin. Vit avlýsa heldur ikki feríuna av ótta fyri, at gerandisdagurin skal gerast uppافتur gráari í samanbering. Og vit skulu sjálvandi ikki vera bangin fyri at dyrka kvalititetin í yrkislist av ótta fyri ikki longur at virðismeta ein áhugaleik, eina Lions Club framsýning ella eina bók hjá óroyndum rithøvunda.

Í hesi Mentan varpa vit ljós á feriu og mat. Og á kvalitet.

Hanus Kamban hevur ferðafrásøgn úr London, har hann millum annað hevur verið til sjónleik og musical, Helgi Jacobsen skrivur um saltfisk í Spania og um ymisku matligu sambondini millum Føroyar og Spania, og Lydia Didriksen skrivur ummæli av nýggjari mentanarferðabók um seks stórbýir í Týsklandi.

Nógv fara uttan iva út um landoddarnar at ferðast í summar, kanska til Onglands, Týsklands ella Spania. Onnur ætla at ferðast í heimliga vakurleikanum, og onkur triði ætla sær kanska mest bara at vera. At halda veriu í staðin fyri feriu.

At lesa eina bók ella tvær kann vera ein góð veria burtur frá vanligu arbeiðsdegnum. Bæði barnasíðan og bókasavnssíðan eru á tremur við góðum lesihugskotum. Skaldsøgan, 100 ára einsemi, sum av mongum verður mett at vera besta suðuramerikanska skaldsøgan yvirhøvur, er nú eisini tøk á føroyskum máli. Marianna Hoydal hevur týtt, og í hesi Mentan er samrøða við Mariannu um tað at týða.

Í Norðurlandahúsinum er ein heilt serlig summarframsýning í ár. Eg havi ongantíð sæð Athøllina so væl útnyttada, og eg ivist ikki í, at hendan hugtakandi framsýning fer at oyðileggja mær nógvar framsýningar í næstu framtíð, tí tær fara at blikna í samanbering. Men ársins summarframsýning er verd allan framtíðar eftirsmakk.

Í blaðnum hava vit samrøðu við listakonurnar og kuratorarnar handan framsýninga, Cooper & Gorfer. Eisini er prát við Birgir Enni, skipara á Norðlýsinum, sum er vordin ímynd av føroyskari ferðavinnu og føroyskum sjómatsfjølbroyni. Hetta at troyta móguleikarnar sum liggja í okkara egna landi og í okkara egna tilfeingi er eisini evni í greinum hjá Katrini Petersen, samskipara á grønu vakstrarætlanini fyri Sandoyinna.

So eg fari at ynskja tær eina feriu – heimliga ella altjóða – við so mikið góðum kvaliteti, at hon gevur tær ein passaligan eftirsmakk av longsli og ónøgd. Tí so fer hon uttan iva at vera gróðrarbotnur fyri framtíðar menning.

Dorit Hansen
ritstjóri